

Herinnering aan

†

MEVROUW

Frida Delcoucq

weduwe van de heer Etienne Deriemaeker

geboren te Avelgem op 27 april 1939
en overleden te Ronse op 5 oktober 2014.

Alles heeft zijn tijd.

Voor alles wat er gebeurt is er een uur.

Een tijd voor alles wat er is onder de hemel.

Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven

Boek Prediker

Doorheen de tijd zullen we ons Frida blijven herinneren als een goedhartige, vrijgevinge vrouw, als iemand die de talenten die ze gekregen had wist te benutten.

Frida zag het levenslicht te Avelgem. Haar jonge leven werd zwaar overschaduwd door het verlies van haar moeder, van wie ze het evenbeeld was. Haar huwelijk met Etienne zou haar later naar Ronse brengen. In de familiezaak, des te meer na de geboorte van haar drie kinderen, vond ze een nieuwe thuis. De koffiebranderij en later de keuken van de kliniek werden haar werkterrein, ze bracht er een groot deel van haar leven door.

De talenten die ze van de Schepper had ontvangen bracht ze ruim tot ontplooiing. Velen mochten genieten van haar rijke kookkunst. Haar bejaarde schoonouders bracht ze dagelijks een warme maaltijd, familieleden konden altijd aanschuiven aan haar tafel. Velen kregen inzage in haar artisbibliotheek, vanuit haar uiteenlopende interesses gespaard. Aan zovelen toonde ze haar talloze albums met postzegels, als filatelist bijeengebracht. Ze was er fier op, net als op haar mappen met bijgehouden persartikelen over familieleden.

Haar leven bleef echter gekenmerkt door té vroege verliezen: de dood van haar broers Gabriël en Rafaël, maar vooral het pijnlijke verlies van haar echtgenoot Etienne, ruim veertien jaar geleden, trof haar zwaar.

De laatste jaren werd ze langer opgenomen in het ziekenhuis dan ze in haar nieuwe, knusse appartement kon vertoeven. Toch verloor Frida de moed niet. Bij een bezoekje kon je merken dat ze de tegenslag wist te relativeren en dat ze blij was met de grote hulp van haar kinderen.

Nauwelijks zes weken na haar verhuis naar WZC Hogerlucht riep zoals in de parabel de Heer van de talenten haar ter verantwoording. De tijd was gekomen om degenen die ze liefheeft te verlaten en om diegenen die ze liefhad terug te zien. De Heer zag dat het goed was en sprak:

Treed binnen, goede en trouwe dienaress. Over het weinige dat ik je gaf was je trouw, over veel zal ik je aanstellen.

Rust vredig, Frida.

